

UDENRIGSMINISTERIET

Medlemmerne af Folketingets
markedsudvalg og deres stedfor-
trædere.

ASIATISK PLADS 2
1448 KØBENHAVN K
TELEFON: 33 92 00 00
GIROKONTO 3 00 18 06
TELEX: 31292 ETR DK
TELEGRAMADRESSE: ETRANGERES
TELEFAX: 31 54 05 33

1 bilag Afdeling/kontor N.1

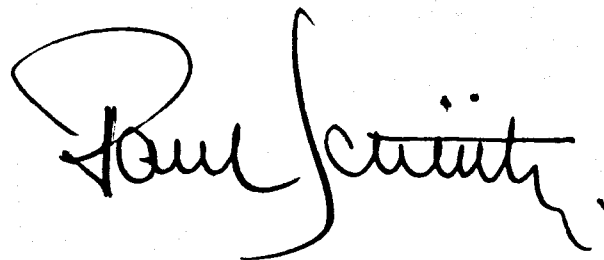
J. nr. 400.C.2-0

Dato 27. oktober 1992

Afdelings- og kontorbetegnelse bedes ved besvarelse anført på kuverten.

./.

Vedlagt fremsendes med henblik på mødet i
Folketingets markedsudvalg den 30. oktober
1992 et papir om Danmark i Europa.

Den 27. oktober 1992

DANMARK I EUROPA

A. Indledende bemærkninger.

Det danske nej til EF-unionen den 2. juni 1992 var udtryk for, at et flertal af danskere ikke ønsker Europas forenede Stater. Det var derimod ikke et nej til EF-medlemskabet eller til europæisk samarbejde.

Med afstemningsresultatet 50,7% nej-stemmer og 49,3% ja-stemmer stilles der krav til de politiske partier om at formulere et nationalt kompromis, der kan forene befolkningen om Danmarks deltagelse i det fortsatte EF-samarbejde.

Europa har brug for et forpligtende samarbejde. Det er forudsætningen for en europæisk fremgang, hvor fred, beskæftigelse og miljø skal sættes i højsædet.

EF er den naturlige ramme for dette samarbejde. Målet er, at EF skal omfatte alle de europæiske demokrati-er.

Danmark skal ikke isoleres, men spille en aktiv rolle i Europas fortsatte udvikling.

Et nationalt kompromis danner samtidig udgangspunkt for en ny diskussion i befolkningen om en mere fremadrettet Europapolitik.

I denne sammenhæng er følgende målsætninger vigtige:

- EF skal demokratiseres, bl.a. så der bliver større åbenhed og gennemsikuelighed i EF's beslutningsproces. Samtidig skal den danske EF-beslutningsproces ændres så Folketingets medlemmer og befolkningen i højere grad inddrages.

- Det europæiske samarbejde skal være mere åbent og fleksibelt, således at EFTA-landene samt de central- og østeuropæiske lande i højere grad inddrages i samarbejdet.

Der vil i Danmark blive afsat midler til et permanent bredt anlagt oplysningsarbejde om Europa. Folkelige organisationer og bevægelser må inddrages i dette arbejde.

B. Dansk udspil overfor de øvrige medlemslande.

1. Spørgsmål af fælles interesse.

Det europæiske samarbejde må være i overensstemmelse med folkenes velbegrundede ønske om at kunne følge med i og aktivt deltage i de demokratiske beslutninger. Derfor må de enkelte landes argumenter og afstemninger i Ministerrådet være offentlige. Dette må også gælde kommende regeringskonferencer.

Der må arbejdes på at skabe offentlighed i forvaltningen, ligesom EF-forslag må foreligge på samtlige sprog før de gøres til genstand for substansbehandling.

De nationale parlamenter bør inddrages stærkere i samarbejdet med EF-institutionerne, og deres indbyrdes samarbejde må udbygges.

Europaparlamentets mulighed for at udøve effektiv kontrol med EF-institutionernes administration og forvaltning må forstærkes.

Der må være en klarere arbejdsdeling mellem EF og medlemslandene. Det må defineres hvilke politiske områder, der skal forblive nationale anliggender. Det gælder f.eks. sundhedspolitik, national kulturpolitik samt uddannelsernes indhold og opbygning. EF skal ikke bevæge sig ind på områder, der bedre eller lige så godt varetages af det enkelte land.

Der er ikke brug for de EF-regler, der lægger op til en bureaukratisk og alt for detaljeret styring.

Det må sikres, at EF's reguleringer så vidt muligt har rammekarakter, således at medlemslandene kan fylde dem ud med konkrete regler, der stemmer overens med de særlige nationale forudsætninger. Det indebærer tillige at brugen af forordninger begrænses.

For Danmarks vedkommende har det afgørende betydning at bevare aftalesystemets styrke på det danske arbejdsmarked.

EF's retsregler på arbejdsmarkedsområdet (den sociale dimension) må have karakter af mindstekrav til sikring af lønmodtagernes rettigheder.

Nærhedsprincippet bør her anvendes til at klargøre og justere EF-reglerne, således at der i højere grad tages hensyn til de forskellige traditioner og organisationsformer i de enkelte medlemslande.

Som retsprincip og som politisk rettesnor vil nærhedsprincippet spille en vigtig rolle for Fællesskabets fremtidige udformning. Det lægger op til en hensigtsmæssig afgrænsning af Fællesskabets og medlemsstaternes opgaver og skal derfor respekteres af fællesskabsorganerne på alle Fællesskabets aktivitetsområder.

Det må samtidig sikres, at klart grænseoverskridende problemer som f.eks. miljø fastholdes på fællesskabsplan.

Miljøpolitikken må bygge på bindende mindstekrav til miljøbeskyttelse på et stadigt stigende niveau. Der må udarbejdes en handlingsplan (hvidbog) om EF's arbejde for at styrke miljøindsatsen.

Danmark vil arbejde for at flest muligt afgørelser vedrørende minimumsbestemmelser i miljøpolitikken tages ved kvalificeret flertal.

Danmark vil endvidere i den konkrete udformning af retsakter arbejde for, at medlemslandene ikke kan tvinges til at gennemføre bestemmelser, der fører til lavere miljøbeskyttelseskrav.

Det indre marked må fastholdes og forbedres. Sker det ikke, er der betydelig risiko for tilbagefald til protektionisme og egoistisk økonomisk politik. Begge dele vil ødelægge mulighederne for bedre beskæftigelse og økonomisk fremgang.

Skal mulighederne i EF-landenes økonomiske samarbejde udnyttes tilfredsstillende, må EF i praksis gøre bekæmpelse af arbejdsløsheden til et afgørende mål for fællesskaberne. Der må tages initiativ til en forstærket, samordnet indsats for at øge beskæftigelsen i Europa.

Det må udtrykkelig fastslås, at Danmark selv bestemmer sin sociale standard og sin fordelingspolitik.

2. Spørgsmål af særlig interesse for en aftale for Danmark.

I konsekvens af resultatet af folkeafstemningen 2. juni bortfaldt lovforslaget om Danmarks tiltrædelse af Maastricht-Traktaten.

Danmark og de øvrige 11 lande, der har underskrevet denne traktat, står herefter overfor et reelt problem, der kun kan løses af alle 12 lande i fællesskab.

En aftale for Danmark skal respektere udfaldet af folkeafstemningen.

Aftalen skal være udtryk for reelle indholdsmæssige ændringer i forhold til dét grundlag, der blev forkastet 2. juni.

Danmark må derfor i forhold til unionsmålsætningen - som den fremgår af Fælles Bestemmelser - præcisere, at EF-samarbejdet består af stater, som i henhold til de grundlæggende traktater frit har besluttet i fællesskab at udøve visse af deres kompetencer.

Den fælles udøvelse af kompetence har som sin selvfølgelige forudsætning, at Danmark er en uafhængig stat, således som denne status er defineret i den danske grundlov, og således som den udøves gennem de institutioner, folketing, regering, domstole og kongehus, der er forankrede i grundloven.

I sammenhæng med denne præcisering af målsætningen for Danmarks deltagelse i samarbejdet må en aftale indebære:

- Danmark holder sig udenfor den såkaldte forsvarspolitiske dimension, der indebærer medlemskab af Vestunionen samt fælles forsvarspolitik eller fælles forsvar.
- Danmark holder sig udenfor den fælles mønt og de krav til den økonomiske politik, der er knyttet til 3. fase af Den Økonomiske-Monetære Union. Men Danmark tillægger det stor betydning at deltage i valutasamarbejdet, som det er udformet i EMS'en, og således som det videreføres i 2. fase. Danmark må - også når andre EF-lande eventuelt går over i 3. fase - deltage i et nært valutasamarbejde i EF. Danmark skal således bevare sine nationale beføjelser i finans- og pengepolitikken - herunder lovgivningen om Danmarks Nationalbank.
- Danmark skal ikke være forpligtet i forhold til unionsborgerskabet. Men Danmark vil for herboende EF-borgere opretholde valgret og valgbarhed til kommunalvalg og indføre begge dele til Europa-parlamentsvalg.
- Danmark kan ikke godtage suverænitetsovergivelse på det retlige- og politimæssige område, men kan deltage på det hidtidige mellemstatslige grundlag. Det betyder, at Danmark for sit vedkommende ikke kan støtte, at dele af søjle 3 overføres til det overnationale samarbejde i søjle 1.
- I konsekvens heraf får unionsmålsætningen, som den fremgår af Fælles Bestemmelser i Maastricht-Traktaten ikke virkning for Danmark på de ovenstående punkter.

Den danske aftale må være retlig bindende for alle 12 EF-lande og være uden tidsbegrænsning. Til gengæld vil Danmark ikke modsætte sig, at andre medlemslande på et eller flere af ovenstående områder går videre i samarbejdet.

Aftalens nærmere juridiske form fastlægges i de kommende forhandlinger.

Danmark ønsker i forbindelse med en dansk aftale at gøre det klart, at Danmark i øvrigt deltager fuldt ud i EF-samarbejdet.

Ny folkeafstemning afholdes, når der foreligger et resultat, som Folketinget kan anbefale.

Det under punkt B anførte udgør Danmarks udspil til en løsning af spørgsmålene om Maastricht-Traktaten og Danmarks situation.

C. Danske holdninger ved drøftelserne på Det europæiske Råds møder om udvidelse.

Det er vigtigt, at forhandlingerne om optagelse af nye medlemslande fra EFTA-landekredsen fremskyndes mest muligt.

Den nuværende traktat indeholder en balance mellem de store og små medlemslandes indflydelse (stemmewægt m.v.). Denne balance bør fastholdes. Det gælder også når Fællesskabet udvides med en række EFTA-lande.

Danmark vil fuldt ud leve op til sine finansielle forpligtelser i Fællesskabet. Det gælder også forpligtelser, der sigter på at styrke den økonomiske aktivitet og miljøindsatsen i de dårligst stillede egne af Fællesskabet.

Ligeledes bør Danmark opfordre til, at man allerede nu forstærker den løbende kontakt med Polen, Tjekkoslovakiet og Ungarn for at bane vej for medlemskab.

Det danske nej har sat en positiv proces igang: Der er sket et gennembrud i regeringernes og EF-institutionernes forståelse for det folkelige krav om demokrati, åbenhed, nærhed og respekt for det enkelte lands særpræg.

Birmingham-erklæringens princip om, at EF må respektere de enkelte nationers historie, kultur og traditioner må også gælde for de nye ansøgerlande og komme til udtryk i vilkårene for deres medlemskab.

Variationerne i alle 12 medlemslandes ratifikationsgrundlag er udtryk for den fleksibilitet, som naturligt må komme ansøgerlandene til gode i deres bestræbelser for at få imødekommet nationale ønsker under optagelseforhandlingerne.

Det er et afgørende perspektiv for Danmark at fremme en udvikling af det nordiske samarbejde også i en bredere europæisk ramme.

Skal dette lykkes, må der for det første opnås en aftale om Danmarks fortsatte deltagelse i EF-samarbejdet. Dernæst må de nordiske lande i forlængelse heraf opnå aftaler om medlemskab, som viser det fornødne hensyn til deres særlige forudsætninger.

Danmark må arbejde aktivt for, at dette samlede perspektiv for Norden i Europa kan blive virkelighed.

Under det danske formandskab bør der tages initiativ til en bredt anlagt konference om udviklingsperspektiverne i det europæiske samarbejde.

Den 27. oktober 1992